

Hej, jag heter Tove Larsson och kommer ifrån Segersta i Hälsingland!

Här kan du läsa om mitt hantverk - hur jag gör mina silversmycken. Jag är från början gammal komponentingenjör som via projektledare inom applikationsutveckling på Ericsson och IBM nu helt sadlat om till det som hela tiden varit en hobby – hantverk!

Jag började med silvret hösten 2007 och våren 2009 startade jag mitt företag **Brokig[®]**

Meningen var att kombinera silvret med att jobba som konsult inom det jag tidigare arbetat med. Det skulle bli en väldigt *brokig* verksamhet så därav namnet. Men det var för roligt med silvret och det kändes att det hade potential så på den vägen är det!

Jag designar och tillverkar alla smycken själv och jag säljer dem via återförsäljare på olika ställen i landet, samt via min hemsida och Facebook. Då mailar man bara in sin beställning.

Ateljé i Segersta

Våren 2013 invigde jag min ateljé i Segersta (mellan Bollnäs och Söderhamn) där jag arbetar och dit man är välkommen att komma och se på smycken. Hör av dig så att jag säkert är hemma!

Se mer information på
www.brokig.se

Mitt telefonnummer är
070-631 3575

Jag arbetar i helt rent olegerat silver. Alla smycken – även de jag gör flera av - görs för hand och blir därmed unika. Har du egna idéer finns det även möjlighet att få ett smycke tillverkat efter eget önskemål.

Flera kända namn bl.a. Louise Hoffsten, Andreas Johnson, Kajsa Ingemarsson och Marie-Helene 'Billan' Östlund (fd Westin) bär mina smycken.

- Så du är silversmed?

Nej, det är jag inte, det tar lite tid att förklara, men nu läser du ju det här och jag har chansen att förklara ordentligt. 😊 Jag arbetar i en relativt ny teknik då jag gör mina silversmycken.

Det är Mitsubishi i Japan som innehar patentet från 1990.

Vid deras tillverkning av komponenter till elektronikindustrin blir det silverdamm över, så små partiklar att de mäts i micron. Ett forskarteam sattes att hitta på något med denna restprodukt, detta silverdamm. De kom på att tillsätta ett organiskt bindmedel till silverpartiklarna så resultatet blir som en massa som är mjuk och formbar.

Av massan formar jag ett smycke som jag sedan torkar och putsar.

Efter det bränner jag smycket i en ugn i ca 800 grader.

I ugnen tar smycket eld och då brinner det organiska bindmedlet bort och kvar blir bara silvret.

Lågan slocknar då det organiska bindmedlet brunnit upp och man kan då se genom ugnsfönstret hur smycket krymper ca 10%.

Smycket är glödgat och det sintrar alltså ihop (smälter samman) och blir i homogent rent silver, sk. finsilver och håller en silverhalt på 999/1000.

999 stämplas även silvertackor så det är det renaste silver du kan hitta.

Efter bränningen är det en hel del putsning att göra så smycket skall bli riktigt blankt och fint. Silver är nämligen inte blankt från början utan lite vitt. Det är små, små fjäll av silver som står upp och det är då man stålborstar och putsar ner dessa som silvret blir blankt.

Man kan tycka att det är brutalt att stålborsta ett smycke, men det behövs särskilt om det är många små detaljer där det är svårt att komma åt.

Sedan kan man polera med en polermaskin och slutpoleringen sköts av en sk. trumlare. Trumlaren är en gummitrumma som innehåller små stift och kulor av rostfritt stål som tillsammans med en polervätska och vatten gnider silvret toppblankt.

De enda smycken jag smider på klassiskt vis är de skedar och hängen som jag gör av gamla silverskedar. Det är gammalt besticksilver, sk. verksilver och håller 830/1000 silverhalt.

